

eller andet tidspunkt også et valg, når vi skal helt ned i detaljerne, om det er efterretningsvæsenet, man vil beskytte, og deres mulighed for at udøve en udstrakt aktivitet, eller det er borgernes rettigheder, man beskytter. Det, der er situationen, er, at teknikken rent faktisk har givet adgang til, at efterretningsvæsenet uden at spørge kan gå ind i vores stuer. Og så vil jeg godt sige: Jeg kan godt have tiltro til, at vi så i vore danske systemer har retssystemer, som sikrer, at det gør de ikke, men uanset det, uanset om man tror på det eller ej, så er det jo ikke tilstrækkeligt i den her sag, for teknikken er faktisk sådan, at internationale organisationer kan gå ind, private virksomheder kan i virkeligheden også gå ind og lytte. Derfor har vi brug for en anden dagsorden til at sikre os, at vi kan beskytte os mod denne aflytning, og dér er parlamentariske systemer også med kontrolorganer heller ikke tilstrækkeligt.

For os er det derfor helt afgørende, at man meget kraftigt på alle fronter går ind og er med til at sikre, at man kan beskytte sig som privat borger, at man som virksomhed kan beskytte sin kommunikation. Og det kræver også en indsats på mange fronter, for det er jo rent faktisk sådan i dag, at man kan gøre det langt hen ad vejen. Det meste af den elektroniske kommunikation, og det er det, vi snakker om – hvad enten det så er telefax eller tale, eller det er Internet – er digitaliseret, og når det er digitaliseret, er det teknisk muligt, at man kan gå ind og kryptere og i et sådant omfang, at den aflytning, der foregår i dag, vil få ganske store problemer. Og det er jo også derfor, efterretningsvæsenet går ind. De er jo i virkeligheden hunderædde, sådan som jeg opfatter det, for den situation, hvor de tidligere for nogle år tilbage faktisk havde frit spil, hvor man ikke kunne beskytte sig. Nu kan man rent faktisk beskytte sig, og det er også derfor, man ser, at de begynder at optræde på den politiske arena under forskellige former.

Når vi oplever hele debatten om Wassenaar-aftalen, har vi alle sammen fornemmelsen af, at efterretningsvæsenet faktisk stod bag. Det var nogle mærkelige argumenter, der kom frem, for, at vi pludselig ikke kunne have kryptering rundtomkring, og min fornemmelse, vores fornemmelse er klart, at her stod efterretningsvæsenet bag, for hvis vi virkelig fik stærk kryptering og fik det udbredt – og det var jo det, man forhindrede med Wassenaar-aftalen, at det

kunne udbredes – ja, så ville de få vanskeligheder.

Tilsvarende også omkring politiets aktivitet. De har en legitim interesse i at kunne gå ind og lytte med en dommerkendelse, men vi har ikke heller ikke fra justitsministeren fået en garanti for, at den politik, som politiet har ført, har sikret, at de åbninger, som politiet kræver, for at man kan aflytte efter en dommerkendelse, ikke bliver lavet på en sådan måde, at efterretningsvæsenet også kan gå ind og lytte. Der er klare fornemmelser af, at efterretningsvæsenet faktisk også har haft en finger med i spillet, når politiet kommer og kræver adgang til at kunne gå ind og lytte.

Så derfor er der brug for, og det er baggrunden for vores forslag til vedtagelse, at vi på forskellig vis sætter ind på mange fronter, således at borgerne reelt kan blive beskyttet mod den aflytning, der foregår.

Klaus Kjær (DF):

Det er jo et lidt mærkeligt grundlag, vi har for denne her forespørgselsdebat. Det er jo lidt mærkeligt på den måde, at vi jo ikke har noget sagligt, objektivt grundlag, hvorpå vi kan have debatten og debattere med hinanden. Det hele bunder i en række artikler i Ekstra Bladet, og det er derfor, jeg synes, den er mærkelig. Vi har ikke noget officielt dokument, vi har ikke nogen undersøgelse, vi har ikke nogen ting at hænge det i andet end en række artikler, som et dagblad har bragt til torvs.

Når det så er sagt, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne meddele, at vi jo altid har haft et efterretningsvæsen. Det har jo eksisteret siden oldtiden, og der er jo heller ikke noget odiøst i, at man har udvekslet informationer efterretningstjenesterne imellem. Og der er heller ikke noget odiøst i, at man udnytter den til enhver tid værende teknik i forbindelse med det her arbejde. Og derfor er der heller ikke noget odiøst i, at man har lytte- og kommunikationsposter rundtomkring i landet. Ekstra Bladet har i sin artikelserie sat et stort spørgsmålstejn ved tilliden til disse anlæg, det på Amager, det ved Hjørring og det ved Christiansfeld. Men der er jo ikke noget odiøst i det, tværtimod. De er jo synlige, så alle og enhver kan se, de eksisterer. De ligger der, og sådan er det bare.

Under dette efterretningsvæsens virke kan det jo ikke undgåes, at også private borgere, organisationer, erhvervsvirksomheder osv. på en eller anden måde bliver involveret, og det er jo